

les tres raeres sinse la primera vindria, tan be
com un guitarró en ansisám y olives. Alla vá
pues.

**Declarasió amorosa de Tófól el
chufero, á Neleta la catalana.**

Ple d' agobios y curruixes,
Y picors per tot lo cós;
Mes perdut que un home grós
Qu'es veu en fanc á les cuixes;
Tremolantme els canellons
Com qui fuch de tres llobades,
Y ensenentme á flamerades
Desde el tós hasta els talons;
Plorant y rient de pór,
Dols com pera confitada
De tanta safanoriada
Que m' está pegant lo cór,